

3.1 Una mica de respecte

Hi ha una dita que assegura que no es coneix bé a una persona fins que es conviu amb ella. Per tant, no és cap secret que la convivència entre persones és un aspecte sovint complicat. Cada persona té costums, maneres de viure i comportaments particulars que poden “quadrar” o no amb els d’una altra persona. A l’hora de conviure amb altres, el respecte és fonamental i s’ha de tenir en compte que les coses que poden molestar en la convivència amb un familiar o amb la parella es toleren més que les d’un company/a de pis. S’ha de tenir en compte que viure amb algú implica sovint cedir, entendre, comprendre i tolerar, a més de fer-se respectar i deixar les coses clares.

Marcar unes normes bàsiques de convivència és primordial a l’hora de marxar a viure amb algú o triar un company/a de pis. Cal parlar-les i, si cal, negociar-les. Això implica des dels horaris d’ús dels espais comuns, les companyies que es poden portar al pis, el respecte dels torns de neteja, les activitats que es poden fer o no dins de l’habitatge, etc. En resum: deixar clares les manies i el que es demana perquè la convivència no sigui un infern.

A continuació, t’expliquem les normes bàsiques pel que fa als espais comuns i espais propis de l’habitatge a compartir.

3.1.1 Prohibit el pas

Els espais no comuns de la casa i el seu accés lliure per part de la resta de companys és un tema important a parlar en la convivència. Molts joves són molt gelosos del seu espai privat o de l'ús dels espais comuns en un temps determinat. Per tant, és important que ho parleu abans de conviure-hi.

Pel que fa a les habitacions, els espais privats, hi ha joves que les tanquen amb clau, tot i que la gran majoria dels nostres entrevistats afirmen que no ho fan. Els motius? Confien plenament en els companys de pis i per tant no ho necessiten fer.

Sobre l'ús de les habitacions, sol imperar el sentit comú. El que majoritàriament es diu és que trobar la porta tancada és signe que no s'ha d'entrar o bé s'ha de trucar abans d'entrar. Sobre entrar a l'habitació d'un company de pis que no hi és en aquell moment, generalment els comentaris són que poden entrar lliurement o bé que no entren perquè no tenen motius.

El sentit psicològic de tancar la porta amb clau pot tenir un significat que va més enllà del mateix fet de tenir un pany a la porta: és un signe de desconfiança. L'àmplia majoria dels entrevistats es mostren amb molta voluntat de que la convivència sigui tot el més confiada possible. Aquí pot estar, doncs, un dels motius per a no tancar mai la porta de l'habitació amb clau i de no posar normes de privacitat d'espais al pis.

EXPERIÈNCIES:

La Mar comenta que a Bèlgica, al seu pis d'Erasmus, tothom tenia pany a la porta de l'habitació, però ningú acostumava a tancar-la amb clau: "hagués estat estrany fer-ho". Els únics moments en què recorda haver-la tancat és quan no hi havia ningú a casa i ella marxava, per si algú entrava a robar. Els companys tenien via lliure per entrar quan ells volien i ella també tenia via lliure per poder entrar a les habitacions dels altres "sempre picant abans d'entrar, clar".

La Laura viu en un pis d'estudiants a Barcelona. Ella deixa entrar els seus companys a la seva habitació quan no hi és: "confio en els meus companys de pis i a mi m'agrada que si necessiten alguna cosa ho puguin agafar. Fins i tot deixo que dormi algú a la meva habitació si jo no hi sóc". Al seu pis no hi ha normes sobre la privacitat d'espais: "només que no deixin res brut. Són normes de sentit comú".

La Rosa viu ara amb una noia més, però abans eren tres companys de pis. Per ella, la confiança també significa no tancar la porta de l'habitació amb clau: "cap habitació està tancada, respectem molt els espais privats i, en principi, ningú entra a l'habitació sense permís. Hi ha total confiança que no es farà així".

La Susanna ara mateix viu en un pis amb tres amigues més a L'Hospitalet, en un pis que van trobar mitjançant la Borsa Jove d'Habitatge. "Tancar l'habitació amb clau ens donaria mal rotllo. Les meves amigues poden entrar quan vulguin a la meva habitació".

3.1.2 Fer i deixar fer

La privacitat d'objectes i l'ús i manteniment dels espais comuns són una de les coses a tenir en compte, a parlar i a respectar entre els companys i companyes d'un pis.

No a tothom li agrada que li manllevin un objecte sense el seu consentiment o que li moguin de lloc les coses dipositades als espais comuns. Per això, és imprescindible que es deixi tot molt clar: "els CDs són meus i de ningú més", "no es toca el meu calaix del lavabo" o "no prestis mai res meu sense el meu consentiment a ningú", són algunes de les frases claus que has de dir per a deixar clar als companys quines són les coses que et poden arribar a molestar en aquest aspecte.

Sobre l'ús d'espais comuns: la neteja d'aquests llocs del pis, l'ús a hores intempestives que puguin molestar els companys, el torn per fer servir el lavabo, etc. són també aspectes claus en la convivència. S'han de tenir molt en compte els horaris de la resta de companys, els comportaments que els puguin molestar els espais comuns i altres aspectes.

En relació al tema de la neteja, parlem en un altre apartat, ja que el tema de per sí és un dels més conflictius per a la convivència. Pel que fa a la privacitat d'objectes, et donem els següents consells:

- **Avisa abans d'agafar sens permís:** Només amb comentar-li al company o companya allò que vols o necessites, n'hi ha prou.

- **Els teus amics no són els seus amics:** És qüestió de sentit comú, però mai deixis res dels teus companys a terceres persones, sobretot si aquestes persones no són conegudes pel company o companya en qüestió.

- **Els espais comuns-privats són sagrats:** Si els calaixos del lavabo, per exemple, estan repartits, és recomanable no tocar res d'aquests espais, no moure els objectes de lloc i no fer ús de tot allò del qual no us hagin donat permís explícit. Això, per descomptat, dependrà del nivell de confiança en cada cas.

Els espais comuns i el seu ús implica que:

- **Els teus amics han de respectar-los com fas tu:** Cada persona és responsable dels amics i amigues que porta al pis. Qualsevol d'aquestes activitats que faci una persona externa al pis pot portar discussions. Per tant, per evitar problemes, deixa les coses clares als visitants si creus que la seva actitud pot molestar al teu company/a de pis.

- **Respecta el silenci:** Si els teus companys tenen horaris diferents, vigila el volum dels aparells (la tele, la música a certes hores de la nit...). També pensa que no tothom pot voler que se celebri al seu pis una festa en un dia laborable, així que si ho tens pensat, parla-ho abans i si algú no està d'acord, desisteix de la teva proposta o munta la festa en un altre lloc.

En definitiva, el "fer i deixar fer" és més una qüestió de saber comportar-se. No calen gaires normes, sinó més aviat diàleg, confiança i, sobretot molta empatia.

EXPERIÈNCIES:

El Joan i els seus amics comparteixen per segon cop pis. Ja es coneixen des de fa temps, són amics i es deixen les coses l'un a l'altre, tot i que a vegades ha passat que no les han tornat a veure: "algun CD m'ha desaparegut", diu en Joan no culpa ningú ni li dona molta transcendència. La privacitat d'objectes no el preocupa tant com l'ús de l'espai comú: "tinc un dels companys que algun dia ha portat amics a casa un diumenge de matinada. No em molesta, però sí que és cert que a vegades t'aixeques i vols esmorzar

tranquil·lament i no pots perquè tens el menjador ple de gent". El tema en sí no el preocupa molt, però afirma que si es repetís moltes vegades, a la llarga podria convertir-se en un problema per a la convivència.

L'Oriol té dos companys de pis més, una noia i un noi. Sobre la privacitat d'objectes, ell ho té clar: "Allò que és meu, és meu i allò que és teu, és meu. Aquesta és la nostra política". Sobre l'ús d'espais comuns, només els preocupa la neteja.